

единъ чужденецъ, ще ся побунѣтъ и ще му повърнатъ коронѣтъ; Яко нема да забрави никога робството си и отъ туй ще произлѣзне единъ непрѣстаный бой, който ще направи злочести два народа; напротивъ азъ щѣ освободѣ Яка, и нищо нема да му искамъ за освобожденіето; азъ знаѣ че той е силенъ и ще ми бѣде пріятель, а пріятелството му ще струва повече за насъ, отколкото царството му, което ни не принадлежи.“ Туй що прѣдрѣче Златко, ся сбѣдна. Яко ся толко много зарадва отъ великодушіето му, щото свърза съ клѣтвѣ единъ вѣченъ съюзъ съ царъ Тодора и сына му, и ся раздѣлихъ твърдѣ добри пріатели.

Между туй, Тодоръ ся много разсърди когато ся научи че сынъ му бѣше освободилъ Яка, безъ да му земе нищо пары: Принцътъ за правобога му прѣдлагаше, че той самъ му бѣше заповѣдалъ да работи както го нахождаше за най-добрѣ, но неможѣ да го придума, та да му опрости. Златко, който обичаше и почиташе баща си, падна боленъ отъ жалъ, защото му не бѣше угодилъ. Единъ день като бѣше самичакъ въ одара си, безъ да мисли, че бѣше първый день на мѣсеца, видѣ че влѣзнахъ прѣзъ прозореца двѣ красны серинены птицы, и ся много смая като видѣ, че тѣзи птицы ся прѣобразихъ въ тѣхното си естественнo лице и му ся прѣдставихъ прѣдъ очитѣ вълшебницата и неговата любезна Неда. Той щеше да възблагодари на добрѣтъ вълшебницѣ, но царицата влѣзе въ неговото обиталище, и държеше въ рѣцѣ една голѣмѣ коткѣ (мачка), която тя много обичаше, защото сама си ловеше птицы за прехранваніето си, и царицата нищо не харчеше по неѣ. Царицата като токо углѣда птицѣтъ разсърди ся защо сѣ глѣ